

UNELECKÝ POPIS

Francin zapaloval v kanceláři dvě bachraté lampy s kulatými knoty, dvě lampy neustále brblající jako dvě domovnice, lampy, které stály na okrajích ohromného stolu, lampy, které vydávaly teplo jako kamínka, lampy, které s ohromným apetitem mlsaly petrolej. Zelená stínítka těch buclatých lamp skoro podle pravítka odřezávala prostor světla a stínu tak, že když jsem se dívala oknem do kanceláře, Francin byl vždycky rozstříhaný na Francina politého vitriolem a na Francina, kterého pohltilo přítmí. Mosazné mašinky, ve kterých se pohyboval horizontálním šroubem stahovaný nebo vytahovaný knot, ty mosazné košíčky měly ohromný tah, tolik potřebovaly ty Francinovy lampy kyslíku, že vysávaly kolem sebe vzduch, takže když Francin položil cigaretu do blízkosti lamp, mosazné česno vsrkávalo stuhu modrého dýmu a cigaretový dým, jak se dostal do magického okruhu těch bachratých lamp, neúprosně byl vsrkáván a tahem skleněného cylindru požíráán plamenem, který nad kloboučkem svítil zelenkavě jak světlo, které vydává ztrouchnivělý pařez, světlo jak bludička, jak oheň svatého Eliáše, jak Duch svatý, který sestoupil v podobě fialového plamínku, vznášejícího se nad tučným žlutým světlem kulatého knotu...

(Podle B. Hrabala)

Z těch sedmi mrtvol je v nejhorším stavu ta docela na kraji, úplně v rohu. Když jsi ji viděl poprvé, podobala se mladému děvčeti, snad ani ne osmnáctiletému, ale jak se rozkladem tělo postupně nafouklo, dosáhla rozměrů dospělého muže. Pokaždé, když se někdo přijde ptát na dceru nebo mladší sestru a ty sukno odkryješ, zaskočí tě, s jakou rychlostí se mrtvá tkáň rozkládá. Od čela přes levé oko a levou lícní kost se přes hrudník až k levému boku táhnou četná bodná zranění od bajonetu, kterými prosvítá maso. Na pravé straně hlavy je lebka promáčklá, zřejmě po úderu holí, a v rozšklebené prohlubni zeje mozková tkáň. Hniloba nejdřív ze všeho zachvátila právě ty nejviditelnější rány. Pak začaly tlít podlitiny na zhmožděném trupu. Prsty u nohou, jejichž nehty jsou nalakované jemně zbarveným průsvitným lakem, zůstaly čisté a neporušené, nicméně s přibývajícím časem i ony zduřely, takže jsou silné jako oddenky zázvoru, a jejich barva dostává tmavě fialový nádech. Plisovaná sukně se vzorem drobných puntíků, původně padající až na lýtka, nyní nezakrývá ani napuchlá kolena. (Han Kang : Kde kvete tráva)

POPIS ODBORNÝ

Vodní turbíny

Vodní turbíny jsou druh vodních motorů, jež využívají energie vodních toků. (1)

Hlavní součástí každé vodní turbíny je oběžné kolo se zakřivenými lopatkami. Voda protéká velkou rychlostí mezerami (kanály) mezi lopatkami, a poněvadž je přítom nucena měnit směr, vyvíjí na lopatky tlak, jímž oběžné kolo otáčí.

Na rozdíl od vodních kol není voda v turbíně nikdy v relativním klidu. U všech vodních kol vtéká mezi lopatky a opět z nich vytéká touž mezerou, takže se vlastně mezi lopatkami obrací. Turbínou voda vždy protéká, tj. jednou stranou do oběžného kola vtéká a druhou vytéká. Protože proudí vždy velkou rychlostí, stačí pro ni malé průřezy kanálů, oběžné kolo vychází malé a jeho otáčky velké. Turbíny jsou vždy jen kovové. (2 a)

POPIS PROSTÝ

Staré Bělídlo

Bylo to stavení nevelké, ale hezoučké. Okolo oken, obrácených k východu, táhla se vinná réva, před okny pak byla malá zahrádka, plná růží, fial, rezedy i salátu, petrželky a jiné drobné zeleniny.

Na severovýchodní straně byl ovocný sad a za ním se táhla louka až ke mlýnu. Velká stará hruška stála při samém stavení, kladouc se všemi svými ratolestmi na šindelem krytou střechu, pod níž hnízilo mnoho vlaštovic.

Uprostřed dvorku stála lípa, pod ní lavička.

Na jihozápadní straně bylo menší stavení hospodářské a za tím se táhlo chrástí a křoví až k splavu nahoru. Okolo stavení vedly dvě cesty. Jedna vozová, kterou mohl nahoru podél řeky k rízenburskému dvorci a na Červenou Hůru, aneb dolů ke mlýnu a vždy podél řeky až do nejbližšího městečka, malou hodinku cesty vzdáleného.

Řeka je ta divoká Ůpa, která utíká z hor krkonošských, vrhající se přes srázy a skály, propírající se úzkými údolínami až do roviny, kudy bez překážky do Labe pospíchá, ustavičně mezi zelenými břehy, majíc z jedné strany vysoké stráně porostlé rozličným stromovím.

(Podle B. Němcové)